

Vypraveno

dne 22. 9. 2014

PÁŘIČKA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne: 25. 9. 2014

podpis: 8/ 29. 9. 2014

MVCRP0115HNG

V Praze dne 19-09-2014

Č.j.: MV-94963-4/VS-2014

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0234r

Rozhodnutí

Ministr vnitra příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podala

– Ruská federace, státní občanka Ruské federace, trvale bytem /
adresa pro doručování: /

(dále jen „žadatelka“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 5.6.2014, č.j.: VS-2443/835.3/2-2013, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“) vyhověno její žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl **t a k t o :**

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á.**

O d ů v o d n ě n í

I.

Žadatelka podala prostřednictvím Krajského úřadu Ústeckého kraje žádost o udělení státního občanství (dále jen „žádost“). Správní řízení o žádosti bylo zahájeno dnem 9.10.2013. Žadatelka je státní občankou Ruské federace. Trvalý pobyt na území České republiky byl žadatelce povolen ke dni 13.12.2010. Žadatelka v dotazníku k žádosti uvedla, že se na území České republiky zdržuje od roku 2003. Žadatelka je podruhé vdaná. Druhé manželství uzavřela s českým státním občanem v roce 2008, se kterým žije ve společné domácnosti, manželství je bezdětné. V životopise žadatelka uvedla, že s manželem přemýšleli o adopci, což by bylo obtížné z důvodu, že je cizinka a nemá státní občanství České republiky.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 12.12.2013 podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu správní řízení o žádosti přerušilo a podle ustanovení § 59 správního řádu předvolalo žadatelku na pohovor na Ministerstvo vnitra na den 23.1.2014 a současně ji vyzvalo, aby předložila listiny pro vydání meritorního

rozhodnutí. Listiny byly v odůvodnění usnesení výslovně specifikovány. Žadatelka byla poučena o tom, že předložení požadovaných listin je nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci a prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu. Dále tímto usnesením Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo žadatelku o zahájení správního řízení (§ 44 správního řádu). Žadatelka byla poučena, že má podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu právo nahlížet do spisu, navrhnout důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu správního řízení a vyjádřit ve správním řízení své stanovisko, respektive vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, a to až do doby jeho vydání. Žadatelku upozornilo také na možnost zastavení řízení ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu v případě, že se ve stanovený den na jednání nedostaví. Žadatelka se ve stanovený den na jednání na Ministerstvo vnitra dostavila, jak vyplývá z protokolu sepsaného téhož dne podle ustanovení § 18 správního řádu.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatelka splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) a d) zákona o státním občanství, tj. podmínku, že v posledních pěti letech nebyla pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin a podmínku prokazující znalost českého jazyka podle požadavků stanovených vyhláškou č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky.

Splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství se ve spojení s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), od 1.1.2014 neprokazuje.

Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatelka nespĺňuje podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) a e) zákona o státním občanství, tj. podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky a podmínku spočívající v plnění povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění. Trvalý pobyt jí byl povolen ke dni 13.12.2010. Žadatelka v žádosti požádala o prominutí nespĺnění podmínky nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky, avšak Ministerstvo vnitra této možnosti ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství nevyužilo, a to zejména v kontextu skutečnosti, že žadatelka nespĺňuje i podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Žadatelka v době od 1.1.2011 do 30.6.2011, kdy byla vedena jako osoba bez zdanitelných příjmů, hradila zálohy pojistného na veřejné zdravotní pojištění chybně. Za leden a únor 2011 úhrada proběhla dne 18.3.2011 a za březen a duben 2011 uhradila zálohy na předmětné pojistné až dne 1.6.2011, a to v poloviční výši. Bylo jí vyměřeno penále ve výši 135 Kč, které uhradila dne 25.10.2011. Ministerstvo vnitra na základě těchto

skutečností konstatovalo, že žadatelka svým jednáním porušila zvláštní právní předpisy na úseku veřejného zdravotního pojištění a nesplnila tak podmínku ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Ministerstvo vnitra nesplnění této podmínky ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství neprominulo, neboť neshledalo důvody zvláštního zřetele hodné pro její prominutí. Žadatelka při jednání o žádosti na Ministerstvu vnitra dne 23.1.2014 sdělila, že k pochybením v roce 2011 nedošlo, neboť zálohy hradila předem. Žadatelka přislíbila, že doloží vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění od data povolení k trvalému pobytu, tj. od 13.12.2010. V důsledku chyb patrných z tohoto vyúčtování změnila argumentaci a svá pochybení odůvodnila tím, že manžel již druhý rok byl bez práce a sama žadatelka byla bez pravidelného příjmu.

Ministerstvo vnitra na základě výše uvedeného žádosti nevyhovělo.

II.

Proti rozhodnutí ze dne 5.6.2014, č.j.: VS-2443/835.3/2-2013, podala žadatelka včasný rozklad. V rozkladu uvedla, že Ministerstvo vnitra nevyužilo ustanovení § 11 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství a podmínku stanovenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, tj. podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky, jí neprominulo, a to s odkazem na skutečnost, že lze vzhledem k bezdětnosti jejího manželství očekávat její pracovní integraci odpovídající její kvalifikaci.

Žadatelka v rozkladu vnesla námitku nezákonnosti a nesprávnosti napadeného rozhodnutí, kterou spatřuje v nesprávném hodnocení vzhledem ke známému skutkovému stavu věci. Při rozhodování Ministerstvo vnitra nezohlednilo její velmi úzký vztah k České republice a skutečnost, že v České republice žije téměř 10 let, že Česká republika se stala místem, se kterým trvale spojila svůj život a považuje ji za svůj domov. Žadatelka uvedla, že vzniklo skutečné faktické a úzké pouto. Tyto skutečnosti žadatelka považuje za důvody zvláštního zřetele hodné, pro které lze podmínku prominout.

Žadatelka v rozkladu výslovně uvedla, že z hlediska pracovní integrace je do české společnosti plně zapojena. Argumentaci Ministerstva vnitra ohledně její nedostatečné pracovní integrace pro neodpovídající kvalifikaci a její vzdělání považuje za diskriminující. Namítá, že nelze z typu zastávané pracovní pozice usuzovat míru či stupeň pracovní integrace jedince. Podle žadatelky je skutečnost, že osoba pracuje v jiném oboru, než který odpovídá vzdělání, tj. získané profesní odbornosti, běžným jevem, a to jak u cizinců, tak u české populace.

Zamítnutí žádosti se shora uvedeným odůvodněním žadatelka pokládá za porušení povinnosti správního orgánu, v daném případě Ministerstva vnitra,

rozhodovat za obdobných skutkových okolností obdobným způsobem a znamená podle ní o značný zásah do její právní jistoty v případě rozhodování budoucích.

Žadatelka se rovněž domnívá, že Ministerstvo vnitra v jejím případě nesprávně aplikovalo princip proporcionality, když v rámci správního uvážení rozhodlo podmínku, tj. nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky, neprominout. Žadatelka konstatovala, že Ministerstvo vnitra při posuzování její žádosti překročilo meze správního uvážení stanovené zákonem, když na rozhodnutí o nevyhovění její žádosti neaplikovalo princip proporcionality.

Vzhledem k výše uvedeným důvodům má žadatelka za to, že Ministerstvo vnitra nezjistilo stav věci tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti a při posuzování žádosti nepostupovalo tak, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem jejího případu, čímž porušilo ustanovení § 2 a § 3 správního řádu. Podle žadatelky Ministerstvo vnitra napadené rozhodnutí nedostatečně odůvodnilo. Žadatelka konstatovala, že v důsledku těchto pochybení Ministerstvo vnitra vydalo rozhodnutí, které je v rozporu se zákonem.

III.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení §.152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatelka splňuje podmínky stanovené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) a d) zákona o státním občanství, tj. podmínku, že v posledních pěti letech nebyla pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin a podmínku znalosti českého jazyka podle požadavků stanovených vyhláškou č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky.

Důvodem pro nevyhovění žádosti o udělení státního občanství České republiky byla skutečnost, že žadatelka nespĺňuje podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství a po dobu pobytu na území České republiky žadatelka neplnila povinnosti vyplývající pro ni ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění (zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů). Žadatelka v době od 1.1.2011 do 30.6.2011, kdy byla vedena jako osoba bez zdanitelných příjmů, hradila zálohy pojistného na veřejné zdravotní pojištění chybně (za leden a únor 2011 úhrada proběhla dne 18.3.2011 a za březen a duben 2011 dne 1.6.2011, a to v poloviční výši). Penále ve výši 135 Kč uhradila dne 25.10.2011.

K námitce žadatelky, že rozhodnutí Ministerstva vnitra o neprominutí podmínky podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství bylo odůvodněno tím, že lze vzhledem k bezdětnosti jejího manželství očekávat její pracovní integraci odpovídající její kvalifikaci, ministr vnitra uvádí, že nesplnění podmínky nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky jí nebylo podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství prominuto z důvodu bezdětnosti jejího manželství a její ne zcela úplné pracovní integraci, ale proto, že vedle nesplnění této podmínky žadatelka prokazatelně nesplňuje ani další podmínku, tj. podmínku spočívající v plnění povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění. K tomu Ministerstvo vnitra konstatovalo i netransparentnost příjmů žadatelky, když jí deklarovaná výše příjmů 12 000 Kč měsíčně (v dotazníku k žádosti), v kontextu skutečnosti, že manžel je bez příjmů (uvedeno rovněž v dotazníku k žádosti), neodpovídá jejím životním nákladům.

I když žadatelka požádala o prominutí nesplnění podmínky nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu z důvodu manželství s českým státním občanem, ministr vnitra konstatuje, že tato skutečnost je pouze předpokladem, aby Ministerstvo vnitra s přihlédnutím k dalším skutečnostem zjištěným v průběhu řízení o žádosti liberačního ustanovení využilo a nesplnění dotčené podmínky prominulo. V daném případě takové skutečnosti nenastaly, neboť žadatelka vedle této podmínky nesplnila rovněž podmínku na úseku veřejného zdravotního pojištění, jak je uvedeno výše, přičemž v rozkladu neuvedla relevantní důvody, pro které by tuto podmínku mohlo Ministerstvo vnitra, respektive ministr vnitra prominout. V rozkladu se o důvodech nesplnění této podmínky, tj. chybnému placení záloh na pojistné na veřejné zdravotní pojištění, nezmiňuje. Ministr vnitra se proto přiklonil k názoru Ministerstva vnitra vyjádřenému na straně 4 napadeného rozhodnutí. Pokud se týká hodnocení pracovní integrace žadatelky, ministr vnitra opětovně konstatuje, že nebyla důvodem pro nevyhovění její žádosti, ale bylo k ní přihlédnuto jako k doplňující skutečnosti, která Ministerstvu vnitra bránila postupovat v daném případě podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství.

Z uvedeného vyplývá, že v daném případě nebyl porušen princip proporcionality, když Ministerstvo vnitra při posuzování prominutí podmínky v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství přihlédlo k nesplnění další zákonné podmínky, přičemž v daném případě se nejednalo o pochybení z doby značně minulé.

Z dikce ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, především ze slova „plní“, je nutno dovodit, že žadatelka o české státní občanství má průběžně, tedy v průběhu plynutí času, a v podstatě soustavně plnit své závazky, na něž výše uvedené ustanovení zákona o státním občanství odkazuje. Jak judikoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 13.3.2008, č.j. 5 As 51/2007-105: „Smyslem a účelem podmínky pro udělení státního občanství dle § 7 odst. 1 písm. e)

zákona o státním občanství, je vyloučit z možnosti nabytí státního občanství České republiky žadatele, který po dobu svého dosavadního pobytu na území České republiky porušoval právní předpisy (zde upravující všeobecné zdravotní pojištění), neboť je důvodné reálné nebezpečí, že by takový cizinec pokračoval v závažném porušování právních povinností i jako občan České republiky, a je zde tudíž veřejný zájem na tom, aby takový cizinec občanství České republiky nenabyl.“

Při rozhodování o žádosti bylo ve vzájemné souvislosti přihlédnuto ke zjištěným skutečnostem, jež jsou uvedeny v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Ministr vnitra konstatuje, že napadené rozhodnutí Ministerstva vnitra vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci a správní řízení bylo vedeno bez zbytečných průtahů a v souladu se zásadami správního řízení. Důvody, pro které nebylo žádosti vyhověno, jsou v něm výslovně uvedeny.

V souladu s výše uvedeným rozhodl ministr vnitra na návrh rozkladové komise rozklad zamítnout.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

